

РЕШЕНИЕ

№ 1575

гр. София, 18.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-23, в публично заседание на дванадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Даяна К. Топалова

при участието на секретаря Димитринка Анг. И.а
като разглежда докладваното от Даяна К. Топалова Търговско дело № 20221100901786 по описа за 2022 година

Предявени са обективно кумулативно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 411, изр. 1, предл. 2 от КЗ и чл.86, ал.1 от ЗЗД.

Ищецът извежда съдебно предявените субективни права при твърденията, че по силата на облигационно отношение, възникнало от договор за имуществена застраховка „Каско“, сключен за л. а. марка „Хюндай“, модел „Туксон“ с рег. № ****, заплатил на застрахования сумата 25 530.29 лв., представляваща обезщетение за вредите, причинени на посочения автомобил от настъпило на 04.03.2018 г., около 02:10 ч. на третокласен път № 114, при км.17+9, в посока от гр. Видин към гр. Враца, преди с. Дондуково, ПТП, по вина на водач на л. а. марка „Фолксваген“, модел „Голф“ с ДК № М **** АХ, който отнема предимство, гражданската отговорност на който е застрахована по силата на сключен с ответника договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Поискано е ответникът да изпълни задължението си като заплати на ищеца сума в размер на застрахователното обезщетение и 20 лв. ликвидационни разходи или общо 25 550,29 лв., което задължение ответникът не изпълнил, поради което се иска да бъде осъден да заплати посочената главница и лихва за забава в размер 7786,36 лв. за периода 30.09.2019 г. – 30.09.2022 г., както и направените по делото разноски.

Ответникът, с първоначалния отговор, оспорва главния иск с твърдения, че не е настъпило процесното ПТП с участието на водача л. а. марка „Фолксваген“, модел „Голф“ с ДК № М **** АХ, уврежданията по лекия автомобил не са резултат от процесното ПТП, както и че не са ремонтирани за процесната сума.

В допълнителната искова молба ищецът поддържа изложените доводи.

В отговора на допълнителната искова молба ответникът поддържа направените възражения.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 235 ГПК във връзка с наведените в исковата молба доводи и възраженията на ответника, намира от фактическа и правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл.411, изр. 1, предл.2 от КЗ с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата или неговия застраховател по застраховка "Гражданска отговорност", до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне.

Следователно, отговорността на ответното дружество е предпоставена от установяването на следните юридически факти и обстоятелства: 1/ валидно към момента на ПТП застрахователно правоотношение с източник договор за имуществена застраховка "Автокаско", сключен между увреденото лице и ищеца за процесното МПС; 2/ ищецът да е обезщетил застрахования за покрит застрахователен риск, съгласно Общите условия на договора; 3/ наличие на всички посочени в чл. 45 ЗЗД елементи на фактическия състав на непозволеното увреждане (противоправно деяние; което е извършено виновно; настъпване на конкретни вреди и наличие на причинно - следствена връзка между деянието и причинените вреди) 4/ наличие на валидно застрахователно правоотношение с източник договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, сключен между делинквента и ответното дружество.

По делото е установено като безспорно обстоятелството, че към момента на настъпване на застрахователното събитие е съществувало застрахователно правоотношение между ищеца и собственика на увредения л. а. марка „Хюндай“, модел „Туксон“ с рег. № ****, възникнало по силата на договор за имуществена застраховка "Каско" на моторни превозни средства, по силата на който ищецът е приел да покрива риска от повреди по собствено на застрахования МПС, както и че в срока на действие на договора е настъпило застрахователно събитие, за което застрахователят е изплатил обезщетение за причинените на застрахованото имущество щети в размер на 25 530,29 лв., установено от представеното по делото платежно нареждане от 31.08.2018 г., поради което е встъпил в правата на увредения срещу причинителя на увреждането, доколкото самият увреден има такива права. Безспорен по делото е и фактът, че гражданската отговорност на лицето, по вина на което се твърди да е настъпило процесното ПТП, е покрита по силата на сключен между ответното дружество и собственика на управляваното от това лице МПС, договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“.

Първият спорен по делото въпрос е относно участието на лицето, застраховано при ответника в процесното ПТП. За установяване на обстоятелствата по настъпване на процесното ПТП по делото са събрани писмени доказателства – протокол за ПТП № 1369589/04.03.2018 г. и наказателно постановление 18-0294-000279/30.03.2018 г.; свидетелски показания чрез разпит на свидетеля С. И. и съдебно – автотехническа

експертиза.

Протоколът за ПТП е изготвен след посещение на място, което се установява от бланковата форма на протокола, където в графа „посетено на място“, при възможни два отговора „да“ или „не“, е указано, че с „х“ се зачертава ненужният отговор, като в конкретния случай е посочено, че това е отговор „не“. След като протоколът за ПТП е изготвен по реда на чл.9 от Наредба № 1 -167 от 24.10.2002 г. за условията и реда на взаимодействие между контролните органи на МВР, застрахователните компании и Агенцията за застрахователен надзор при настъпване на застрахователни събития, свързани с МПС, от органите на полицията, след оглед на местопроизшествието, се ползва с обвързваща материална доказателствена сила, относно удостоверените от длъжностното лице факти, пряко възприети от него, релевантни за механизма на ПТП / в този смисъл Решение № 15 от 25.07.2014 г., постановено по т. д. № 1506/2013 г. на ВКС, Т.О. Това са мястото на инцидента, участниците, посоката на движение на автомобилите, особеностите на пътното платно и щетите по автомобилите. Относно тези обстоятелства в протокола е посочено, че на 04.03.2018 г. на третокласен път № 114, при км.17+9 е настъпило ПТП с участници Б. Б. Й., управлявал л. а. марка „Фолксваген“, модел „Голф“ с ДК № М **** АХ и С. С. И., управлявал л. а. марка „Хюндай“, модел „Туксон“ с рег. № ****. Като видими щети по л. а. „Фолксваген“ са посочени задна дясна и предна дясна врата, а на л. а. Хюндай – предна броня, решетка, преден капак, маска, изкривен радиатор, еърбег и 3 бр.фарове. От разпита на свидетеля И. се установява, че управлявал л. а. марка „Хюндай“, модел „Туксон“ с рег. № ****, движейки се по главен път, в посока към гр. Лом, в тъмната част на денонощието, когато при с. Брусарци пътят му с предимство бил пресечен от водач, управлявал л. а. „Фолксваген“, в резултат на което настъпило ПТП. Този механизъм се установява и от заключението на съдебно – автотехническата експертиза, при анализ и на настъпилите увреждания, а се подкрепя и от установеното в административно – наказателното производство, обективизирано в посоченото по – горе наказателно постановление, в което е отразено, че на 04.03.2018 г., около 2:10 часа в община Брусарци на път трети клас № 114, при км.17+9 водачът Б. Б. Й., управлявал л. а. марка „Фолксваген“, модел „Голф“ с ДК № М **** АХ като на кръстовище на равнозначни пътища не пропуска, идващия му от дясно л. а. марка „Хюндай“, модел „Туксон“ с рег. № ****, управляван от С. С. И., и реализира ПТП. От съвкупната преценка на така анализирани доказателства съдът приема за установена именно посочената по – горе фактическа обстановка на настъпване на процесното ПТП. От този механизъм се налага извод, че действията на водача на л. а. „Фолксваген“ съставляват граждански деликт. Той е извършил нарушение на правилата за движение по пътищата, като не е изпълнил задължението си да пропусне ППС, приближаващо от дясната му страна на кръстовище на равнозначни пътища – нарушение на чл.48 от ЗДВП. Съгласно заключението на приетата, без да бъде оспорена, съдебно – автотехническа експертиза в пряка причинна връзка от това деяние за собственика на увреденото МПС „Хюндай“ са произлезли вреди. Вината на водача се предполага по силата на оборима законова презумпция / чл.45, ал.2 ЗЗД / , която поради липсата на проведено

обратно доказване, от страна на ответника, е необорена и следователно следва да бъде приложена.

Другият спорен по делото въпрос е относно размера на застрахователното обезщетение, репариращо вредите.

Суброгационното право зависи от размера на застрахователното обезщетение, което застрахователят е платил на застрахования, и от размера на обезщетението, което третото лице като делинквент дължи съгласно чл. 45, ал. 1 ЗЗД на застрахования, а в случаите на чл. 411 КЗ – и от размера на застрахователната сума, предвидена в договора за застраховка “Гражданска отговорност”. Дължимото обезщетение е равно на вредата към деня на настъпване на застрахователното събитие, което не може да надвишава действителната стойност на увреденото МПС и не може да е по – малко от изчисленото по методиката. В конкретния случай действителните вреди са тези, които увреденият реално би заплатил за ремонта на процесното МПС на свободния пазар по средни пазарни цени. Тук е мястото да се посочи, че реалното извършване на ремонта е ирелевантно за суброгацията, съответно и така наведеното от ответника възражение, че такъв ремонт в действителност е извършен. Единствено за пълнота следва да се посочи, че това възражение е и неоснователно, с оглед предоставената от НАП, информация с писмо от 01.03.2023 г.

От основното и допълнително заключение на съдебно – автотехническата експертиза, последното изготвено и след запознаване със снимковия материал, предоставен от ищеца, се установява, че всички увреждания, отразени в съставения от ищеца опис отговарят по вид и степен на реално настъпилите и към момента на ПТП действителната стойност, необходима за възстановяването на автомобила по средни пазарни цени възлиза на 25 530.29 лв.

В този размер е и дължимото обезщетение по застраховката “Каско”, поради което и вземането по чл. 411, изр. 1, предл.2 от КЗ срещу ответника е в претендирания размер от 25 550,29 лв., в който размер са включени и 20 лв. ликвидационни разходи, поради което и искът е основателен за пълния предявен размер, включително и претендираната законна лихва, от датата на подаване на исковата молба, на 03.10.2022 г., до окончателното плащане.

Съдебно предявеното регресното право на суброгиралия се застраховател е с източник законът – чл.411, изр.1 КЗ, а не непозволено увреждане, поради което приложима е разпоредбата на чл. 84, ал. 1 ЗЗД и тъй като вземането е срочно – падежът съгласно чл. 412, ал. 3 КЗ настъпва след изтичането на 30-дневен срок от писменото предявяване на претенцията с всички доказателства. В конкретния случай това писмено предявяване е извършено с представеното по делото и неоспорено писмо, получено на 03.10.2018 г. Следователно, 30-дневният срок за доброволно плащане е изтекъл на 02.11.2018 г. и ответникът е изпаднал в забава с начална дата на периода 03.11.2018 г., който начален период предхожда съдебно предявения, поради което акцесорният иск е основателен за пълния предявен размер от 7786,36 лв. и за процесния период 30.09.2019 г. – 30.09.2022 г.

Относно разноските в производството:

При този изход на спора и на основание чл.78, ал.1 ГПК на ищеца следва да се присъдят разноски за производството в размер 2234 лв. за държавна такса, възнаграждение на вещо лице и юрисконсултско възнаграждение. Заплатеният депозит за свидетел не е

изплатен, поради изричен отказ на свидетеля за изплащане на разноски, поради което не представлява направени от ищеца разноски и не следва да бъде възлаган в тежест на ответника, доколкото при поискване подлежи на връщане.

При тези мотиви Софийски градски съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА Застрахователно дружество „Б.И.” ЕИК – ****, със седалище и адрес на управление – гр. София, бул. ****, да заплати на ЗК „Л.И.“ АД ЕИК – ****, със седалище и адрес на управление – гр. София, бул. “****, на основание чл. 411, изр. 1, предл.2 от Кодекса за застраховането сумата **25 550,29 лв.**, представляваща вземане за връщане на платено на застраховано лице застрахователно обезщетение, ведно с ликвидационни разходи, по имуществена застраховка за вредите, причинени на л. а. марка „Хюндай“, модел „Туксон“ с рег. № **** от настъпило ПТП на 04.03.2018 г., около 02:10 ч. на третокласен път № 114, при км.17+9, в посока от гр. Видин към гр. Враца, преди с. Дондуково, по вина на водач на л. а. марка „Фолксваген“, модел „Голф“ с ДК № М **** АХ, гражданската отговорност на който е застрахована по силата на сключен с ответника договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, **ведно със законната лихва** върху главницата от датата на подаване на исковата молба на 03.10.2022 г., до окончателното ѝ погасяване и **на основание чл. 86, ал.1 от ЗЗД да заплати сумата 7786,36 лв.** - законна лихва за забава върху главницата за периода 30.09.2019 г. – 30.09.2022 г.

ОСЪЖДА Застрахователно дружество „Б.И.” ЕИК – ****, със седалище и адрес на управление – гр. София, бул. ****, да заплати на ЗК „Л.И.“ АД ЕИК – ****, със седалище и адрес на управление – гр. София, бул. “**** на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата **2234 лв.** разноски за производството за държавна такса, възнаграждение на вещо лице и юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд - София в 2-седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____